

ISBN: 978-625-7303-39-2

© 2018 Ketebe Kitap ve Dergi Yayıncılığı A.Ş.

ketebe.com

Ketebe Yayınları: 426

Öykü

Yayın Yönetmeni

Furkan Çalışkan

Dizi Editörü

Aykut Ertuğrul

Yayıma Hazırlayan

Gülşen Funda

Düzeltili

Meltem Ortakçı

Kapak

Harun Tan

Mizanpaj

Nilgün Sönmez

1. BASKI

Mart 2021
İstanbul

Ketebe Yayınları

Sertifika No: 49619

Maltepe Mahallesi Fetih

Caddesi No: 6 Dk: 2

Topkapı 34010 İstanbul

Tel: 212 612 29 30

e-mail: ketebe@ketebe.com

Baskı ve Cilt

Ana Basın Yayın Gıda İnş. San. ve

Tic. A.Ş. Mahmut Bey Mah.

Devekaldirımı Cad. 2622 Sk. Güven

İş Merkezi No: 6/13 Bağcılar/İst

Sertifika No: 20699

Tel: 0212 446 05 99

© Eserin her hakkı anlaşmalı olarak Ketebe Kitap ve Dergi Yayıncılığı A. Ş.'ye aittir.
İzinsiz yayınlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

Ölü Piksele Ağıt

ARDA AREL

KETEBE

Arda Arel

1991 yılında Samsun'da doğdu. *Üç Jeton* öykü fanzinini arkadaşlarıyla çıkarttı. Kurucularından olduğu *Post Öykü* dergisinin dört sene editörlüğünü yaptı. 20'yi aşkın dergi, gazete ve fanzinde öykü, deneme ve eleştiri yazıları yayımlandı. İlk öykü kitabı *İp Cambazı Değil Silahşor*, Mayıs 2015'te; ikinci öykü kitabı *Ben Alageyik*, Mayıs 2019'da Dedalus Yayınları'ndan çıktı. 2013 yılında yine Dedalus Yayınları'ndan çıkan *Üç Jeton*, 2016 yılında İz Yayınları'ndan çıkan *Korkut Ata Ne Söyledi*, 2018 yılında Ketebe Yayınları'ndan çıkan *Acâibü'l Mahlûkât*, 2019 yılında Vapur Yayınları'ndan çıkan *9 Postmodernist Öykü*, 2020 yılında İz Yayınları'ndan çıkan *Çizgi ile Yazgı* ve 2021 yılında Ketebe Yayınları'ndan çıkan *Seyyahlar ve Kâşifler Kitabı* isimli derleme kitaplarında birer eseriyle yer aldı.

İÇİNDEKİLER

Ateşe Bakarlar / 9
1 - 7 - 40 / 17
Ahu'nun Gözü / 23
İsmail'in Yedi Düşü / 29
Yeryüzünün En Zengin Kadını / 37
O Kapı / 43
Alternatif Yaşam Kroniği / 47
Kartallar Yalnız Uçar / 53
Çarın Torunu ile Sağ Bek İlyas / 57
Kırkı Gelenler / 59
Karadır Bu Bahtım Kara / 63
Artık Yeter / 67
Yokuş Kent Vaizi / 71
Ölü Piksele Ağıt / 77

“sadece deliler annesiyle kavga eder.”

Annem

ATEŞE BAKARLAR

“Hiç konuşmazlar, onun yerine ateşe bakarlar. Bu han böyledir garipsediysen gidebilirsin.”

Bunu hancı söyledi, ben dinledim. Bu havada nereye gidebilirim ki, dedim. Hiçbir yere gidemezsin. Öyleyse susabilirim. Güzel, şimdi ben içeri giriyorum. Kendini hazır hissedince gelirsin. Bir süre duraksadım, dışarıda hava boğucuydu. Ormanda bitmek bilmeyen bir is kokusu vardı. Ayrıca nem yüzünden aldığım her nefeste yoruluyordum. Ama içeri girmeye de cesaret edemedim. İki adım sola, sonra iki adım sağa ve nihayetinde tekrar iki adım sola attım. Gidebilecek bir yerim yoktu, piç gibi ortada kalmıştım.

Dönüp kapısına baktım hanın, ahşaptı. Duvarlar ahşaptı, masalar ahşap. Biraz önce, yani kovulmadan, hancı üzerime yürümeden önce içerideydim, biliyorum. Oraya girdim ve doğrudan kayığa yürüdüm. Ateşi çevreleyen kasa kayık şeklindekiydi. Ocağın etrafında yükseliyordu. Belki de hakikaten eski bir kayıktı bilmiyorum. Defalarca zımparalanmış, boyanmış. Zımparalanmış, boyanmış. Niye kimse konuşmuyor dedim. Hancı, elindeki işi bırakıp bana doğru hızlı adımlarla yanaştı.